

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com

wcflondon@gmail.com

இயேசு தேவன், ஏன் அவர் ஏலி ஏலி லாமா சபக்தானி என்று அழைத்தார்?

இயேசு தேவன் - தீர்க்கதரிசனங்கள்

தெய்வீக மேசியா பழைய ஏற்பாட்டில்
முன்னறிவிக்கப்பட்டார்

ஏசாயா 7:14, ஆதலால் ஆண்டவர் தாமே உங்களுக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுப்பார்; இதோ, ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவாள்.

‘இம்மானுவேல்’ என்றால் “தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார் என்று அர்த்தம்.”

மத்தேயு 1:23, அவன்: இதோ, ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள்; அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவார்கள் என்று சொன்னான். இம்மானுவேல் என்பதற்கு தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார் என்று அர்த்தமாம்.

இந்த மேசியா ஒரு மனுஷ குமாரனாக பிறப்பார், ஆனால் உயர்ந்த இயல்புடையவர்.

ஏசாயா 9:6, நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார்; நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார்; கர்த்தத்துவம் அவர் தோளின்மேலிருக்கும்; அவர் நாமம் அதிசயமானவர்,

ஆலோசனைக் கர்த்தா, வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானப்பிரபு என்னப்படும்.

இது ஒரு ஏகத்துவ யூத தீர்க்கதரிசியிடமிருந்து வரும் ஒரு தீவிரமான கூற்று, குறிப்பாக ஒரு மனிதனை "வல்லமைமிக்க தேவன்" என்று அழைத்தது, ஆனால் தேவன் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு கிறிஸ்துவில் நிறைவேற்றினார்.

இரு நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆனால் இயேசு பூமியில் வருவதற்கு அரை ஆயிரம் ஆண்டுகாலம் முன்பே, மேசியாவின் தெய்வீக இயல்பு பற்றி மேலும் கணிக்கப்பட்டது.

தானியேல் 7:13-14, இராத்தரிசனங்களிலே நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், இதோ, மனுஷகுமாரனுடைய சாயலான ஒருவர் வானத்து மேகங்களுடனே வந்தார்; அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் இடமட்டும் வந்து, அவர் சமீபத்தில் கொண்டுவரப்பட்டார்.14. சகல ஜனங்களும் ஜாதியாரும், பாஷைக்காரரும் அவரையே சேவிக்கும்படி, அவருக்குக் கர்த்தத்துவமும் மகிமையும் ராஜரீகமும் கொடுக்கப்பட்டது; அவருடைய கர்த்தத்துவம் நீங்காத நித்திய கர்த்தத்துவமும் அவருடைய ராஜ்யம் அழியாததுமாயிருக்கும்.

"மனுஷகுமாரன்" என்பது இயேசு தனக்காகப் பயன்படுத்திய முதன்மை தலைப்பு. இது தெய்வத்தின் தெளிவான மற்றும் வலுவான கூற்று என்று இந்த பத்தியில் காட்டுகிறது. நான்கு நற்செய்திகளில் முதன்மையான மாற்றாக, "மேகங்களின் மேல் வருகிறார் " என்ற தவறில்லாத சொற்றொடரையும் சேர்த்து, அவருக்கே அதை பயன்படுத்தினார்.

மாற்கு 14:62, அதற்கு இயேசு: நான் அவர்தான்; மனுஷகுமாரன் சர்வ வல்லவரின் வலது பாரிசுத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்கள்மேல் வருவதையும் நீங்கள் காண்பீர்கள் என்றார்.

இயேசு தேவன் - அவருடைய பூமிக்குரிய ஊழியம்

குழந்தை இயேசு சாஸ்திரிகளால் வணங்கப்பட்டார்

மத்தேயு 2:11, அவர்கள் அந்த வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயாகிய மரியாளையும் கண்டு, சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அதைப் பணிந்துகொண்டு, தங்கள் பொக்கிஷங்களைத் திறந்து, பொன்னையும் தூபவர்க்கத்தையும் வெள்ளைப்போளத்தையும் அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்.

இயேசு பிறந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவதோடு, இந்த சாஸ்திரிகள் இயேசுவின் தெய்வீக அடையாளத்தைப் பற்றி தேவனால் அறிவிக்கப்பட்டனர், எனவே அவர்கள் அவரை வணங்குவதன் மூலம் சரியான முறையில் பதிலளித்தனர்.

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடமிருந்து ஆராதனையை, வணங்குவதை ஏற்றுக்கொண்டார்

மத்தேயு 14:32-33, அவர்கள் படவில் ஏறினவுடனே காற்று அமர்ந்தது.³³ அப்பொழுது, படவில் உள்ளவர்கள் வந்து: மெய்யாகவே நீர் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்லி, அவரைப் பணிந்து கொண்டார்கள்.

ஒரு யூத கலாச்சாரத்தில், ஒரே ஒரு உண்மையான தேவனை மட்டுமே ஆராதிக்க முடியும்!

இயேசுவை தெய்வமாக ஏற்றுக்கொண்டதாக அவர்களின் நடவடிக்கைகள் காட்டுகின்றன.

இயேசு அவர்களைத் திருத்தவில்லை அல்லது, “நான் ஒரு மனித தீர்க்கதரிசி என்பதை நீங்கள் உணரவில்லையா? என்னை வணங்குவதை நிறுத்துங்கள்! சொல்லவில்லை” மாறாக, அவர் உண்மையில் மனித மாம்சத்தில் வந்த தேவன் என்பதை அறிந்து, அவர்களின் ஆராதனையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

தன்னைப் பற்றிய இயேசுவின் கூற்று

யோவான் 5:18, அவர் ஒய்வுநாள் கட்டளையை மீறினதுமல்லாமல், தேவனைத் தம்முடைய சொந்தப் பிதா என்றுஞ்சொல்லித் தம்மை தேவனுக்குச் சமமாக்கினபடியினாலே, யூதர்கள் அவரைக் கொலைசெய்யும்படி அதிகமாய் வகைதேடினார்கள்.

யோவான் 8:58-59, அதற்கு இயேசு: ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.59. அப்பொழுது அவர்மேல் எறியும்படி கல்லுகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். இயேசு மறைந்து, அவர்கள் நடுவே கடந்து, தேவாலயத்தை விட்டுப்போனார்.

இது இயேசுவின் வல்லமை வாய்ந்த இரட்டை கூற்று:

1. அவர் தனது மனித பிறப்புக்கு முன்பே இருந்தார், உண்மையில் ஆபிரகாமுக்கு முன்பாக உயிருடன் இருந்தார் (தேவனாக) இருந்தார்.
2. அவருடைய நாமம் “நான்”, இது யாத்திராகமம் 3:14-ல் யெகோவா தேவனுக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட அதே தலைப்பு.

அவர் பேச்சை கேட்போர் மீண்டும் அவர் சொல்ல வருவதை அறிந்து கொண்டு, அவரை சாகடிக்க கற்களை எடுத்தார்கள்!

மாற்கு 2:5-7, இயேசு அவர்கள் விசுவாசத்தைக் கண்டு, திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி: மகனே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்றார்.6. அங்கே உட்கார்ந்திருந்த வேதபாரகரில் சிலர்: 7. இவன் இப்படி தேவதூஷணம் சொல்லுகிறதென்ன? தேவன் ஒருவரேயன்றிப் பாவங்களை மன்னிக்கத்தக்கவர் யார் என்று தங்கள் இருதயங்களில் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இயேசுவின் மற்றொரு தெய்வக் கூற்று

யோவான் 10:30-33, நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம் என்றார்.31. அப்பொழுது யூதர்கள் மறுபடியும் அவர்மேல் கல்லெறியும்படி, கல்லுகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். 32. இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் என் பிதாவினாலே அநேக நற்கிரியைகளை உங்களுக்குக் காண்பித்தேன், அவைகளில் எந்தக் கிரியையினிமித்தம் என்மேல் கல்லெறிகிறீர்கள் என்றார். 33. யூதர்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நற்கிரியையினிமித்தம் நாங்கள் உன்மேல் கல்லெறிகிறதில்லை; நீ மனுஷனாயிருக்க, உன்னை தேவன் என்று சொல்லி இவ்விதமாக தேவதூஷணஞ் சொல்லுகிறபடியினால் உன்மேல் கல்லெறிகிறோம் என்றார்கள்.

இங்கே இருப்பதை விட தெளிவாக இருக்க முடியாது: இயேசுவின் உயர் படித்த கேட்போர் அவருடைய தெய்வக் கூற்றைப் புரிந்துகொண்டனர். அவர்களுக்கு இரண்டு சாத்தியமான பதில்கள் மட்டுமே இருந்தன: தங்களைத் தாழ்த்திக் கொண்டு, சாஸ்திரிகளும் சீடர்களும் முன்பு செய்ததைப் போல அவருக்கு முன்பாக வணங்குவது அல்லது அவருடைய கூற்றை நிராகரித்து அவரை ஒரு தேவ தூஷணம் கூறுபவர் என்று தீர்ப்பளித்தல்.

தூரதிரஷ்டவசமாக, அவர்கள் பிந்தைய விருப்பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஆனால் இயேசு அவர்களின் குற்றச்சாட்டுடன் வாதிடவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள், ஏனெனில் அது துல்லியமானது. அவர் உண்மையில் தன்னை தேவன் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்!

யோவான் 14:6, அதற்கு இயேசு: நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.

யோவான் 14:9-11, அதற்கு இயேசு: பிலிப்புவே, இவ்வளவுகாலம் நான் உங்களுடனேகூட இருந்தும் நீ என்னை அறியவில்லையா? என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்; அப்படியிருக்க, பிதாவை எங்களுக்குக் காண்பியும் என்று நீ எப்படி சொல்லுகிறாய்? 10. நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும் இருக்கிறதை நீ விசுவாசிக்கிறதில்லையா? நான் உங்களுடனே சொல்லுகிற வசனங்களை என் சுயமாய்ச் சொல்லவில்லை; என்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிற பிதாவானவரே இந்தக் கிரியைகளைச் செய்துவருகிறார். 11. நான் பிதாவிலும் பிதா என்னிலும் இருக்கிறதை நம்புங்கள்; அப்படியில்லாவிட்டாலும் என் கிரியைகளினிமித்தமாவது என்னை நம்புங்கள்.

உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவுக்கு தோமாவின் பதில்

யோவான் 20:27-29, பின்பு அவர் தோமாவை நோக்கி: நீ உன் விரலை இங்கே நீட்டி, என் கைகளைப் பார், உன் கையை நீட்டி, என் விலாவிலே போடு, அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு என்றார்.28. தோமா அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் ஆண்டவரே! என் தேவனே! என்றான்.29. அதற்கு இயேசு: தோமாவே, நீ என்னைக் கண்டதினாலே விசுவாசித்தாய், காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்றார்.

இந்த சீடர் உணர்ந்தனர், இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலின் காரணமாக, இயேசு உண்மையில் யார் என்று உணர்ந்தனர், தாழ்மையுடன் அவரை வணங்கி, அவருடைய உண்மையான அடையாளத்தை அறிவித்தனர்!

"என் கர்த்தாவே என் தேவனே!" இயேசு இந்த அறிவிப்பை ஏற்றுக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல், சீடர்கள் அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கிறார். நாமும் அதே புரிதலுக்கு வந்து, தாழ்மையான ஆராதனையை செய்கிறோம்.

இயேசு தேவன் - அவர் ஆராதிக்கப்படுகிறார்

இயேசு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு ஆராதனையை ஏற்றுக்கொண்டார்

மத்தேயு 28:16-17, பதினொரு சீஷர்களும், கலிலேயாவிலே இயேசு தங்களுக்குக் குறித்திருந்த மலைக்குப் போனார்கள்.17. அங்கே அவர்கள் அவரைக் கண்டு பணிந்துகொண்டார்கள், சிலரோ சந்தேகப்பட்டார்கள்.

இயேசு அவருடைய பிறப்பிலும், அவருடைய ஊழியத்திலும், அவருடைய உயிர்த்தொழுதலுக்குப் பின்னரும், மீண்டும் இங்கே, அவர்பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னரும் ஆராதிக்க/வணங்கப்படுகிறார் என்பதை நினைவில் கொள்க. தேவனின் அங்கமாக (பிதாவுடனும் பரிசுத்த ஆவியுடனும்) அவருடைய தெய்வீக இயல்பு ஒருபோதும் அவரிடமோ அல்லது அவர் யார் என்று உண்மையிலேயே அறிந்தவர்களாலும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களாலும் கேள்வி கேட்கப்படவில்லை.

அப்போஸ்தலராகவும் சபையின் தலைவராகவும் பவுலின் புரிதல்

கொலோசெயர் 1:15-16, அவர் அதரிசனமான தேவனுடைய தற்கூருபமும், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்.16. ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்களும், சிங்காசனங்களானாலும், கர்த்தத்துவங்களானாலும், துரைத்தனங்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், சகலமும் அவரைக்கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

கொலோசெயர் 2:9, ஏனென்றால், தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமெல்லாம் சரீரப்பிரகாரமாக, அவருக்குள் வாசமாயிருக்கிறது.

தீத்து 2:13-14, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும், மகா தேவனும் நமது இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி

நமக்குப் போதிக்கிறது. 14. அவர் நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக்கொண்டு, தமக்குரிய சொந்த ஜனங்களாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்ய பக்திவராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்படி, நமக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார்.

பவுல் அவரை "நமது மகா தேவனும் மற்றும் இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக தம்மை தாமே கொடுத்தார்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பவுலின் கடிதங்கள் ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ எழுத்துக்களோடு ஒத்து போகிறது, அவற்றில் பெரும்பாலானவை உண்மையில் நான்கு நற்செய்திகளை விட முன்பே எழுதப்பட்டதாக காணப்படுகிறது - ஆயினும், இயேசுவைப் படைத்தவர், மனித வடிவத்தில் தேவன் என்ற முதல் சபையின் தெளிவான புரிதலைப் பற்றிய பல வலுவான அறிக்கைகளை அவை வெளியிடுகின்றன.

பேதுரு இயேசுவை தேவன் என்று அழைத்தார்.

2 பேதுரு 1:1, நம்முடைய தேவனும் இரட்சகருமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நீதியால் எங்களைப்போல அருமையான விசுவாசத்தைப் பெற்றவர்களுக்கு, இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனும் அப்போஸ்தலனுமாகிய சீமோன் பேதுரு எழுதுகிறதாவது:

இயேசு பரலோகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்ரிஷ்டிகளாலும் வணங்கப்படுவார்/ஆராதிக்கப்படுவார்

வெளி 5:13-14, அப்பொழுது, வானத்திலும் பூமியிலும் பூமியின் சீழுமிருக்கிற சிருஷ்டிகள் யாவும்,

சமுத்திரத்திலுள்ளவைகளும், அவற்றுளடங்கிய வஸ்துக்கள் யாவும்: சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் ஸ்தோத்திரமும் கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் சதா காலங்களிலும் உண்டாவதாக என்று சொல்லக்கேட்டேன்.14. அதற்கு நான்கு ஜீவன்களும் ஆமென் என்று சொல்லின. இருபத்து நான்கு மூப்பர்களும் வணக்கமாய் விழுந்து சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவரைத் தொழுதுகொண்டார்கள்.

வேதாகமத்தின் கடைசி புத்தகம் தீர்க்கதரிசனமாக ஒவ்வொரு ஸ்ரிஷ்டியும் அறிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளும் நேரத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது, “உலகின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி” இயேசுவும் (யோவான் 1:29) தேவன் தான் என்று.

இயேசு ஏன்சிலுவையில் தேவனை அழைத்தார்? அவர் தாமே தேவன் அல்லவா??

மத்தேயு 27:46-54, ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில் இயேசு: ஏலீ! ஏலீ! லாமா சபக்தானி, என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்; அதற்கு என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர் என்று அர்த்தமாம். 47. அங்கே நின்றவர்களில் சிலர் அதைக் கேட்டபொழுது: இவன் எலியாவைக் கூப்பிடுகிறான் என்றார்கள். 48. உடனே அவர்களில் ஒருவன் ஓடி, கடற்காளானை எடுத்து, காடியில் தோய்த்து, அதை ஒரு கோலில் மாட்டி, அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தான். 49. மற்றவர்களோ: பொறு, எலியா இவனை இரட்சிக்க வருவானோ, பார்ப்போம் என்றார்கள். 50. இயேசு மறுபடியும் மகாசத்தமாய்க் கூப்பிட்டு, ஆவியை விட்டார். 51. அப்பொழுது, தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேல்தொடங்கிக் கீழ்வரைக்கும் இரண்டாகக் கிழிந்தது, பூமியும் அதிர்ந்தது கன்மலைகளும் பிளந்தது. 52. கல்லறைகளும் திறந்தது, நித்திரை அடைந்திருந்த அநேக பரிசுத்தவான்களுடைய சரீரங்களும் எழுந்திருந்தது. 53. அவர் உயிர்த்தெழுந்தபின்பு, இவர்கள் கல்லறைகளைவிட்டுப் புறப்பட்டு, பரிசுத்த நகரத்தில் பிரவேசித்து அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள். 54. நூற்றுக்கு அதிபதியும், அவனோடேகூட இயேசுவைக் காவல் காத்திருந்தவர்களும், பூமியதிர்ச்சியையும் சம்பவித்த காரியங்களையும் கண்டு, மிகவும் பயந்து: மெய்யாகவே இவர் தேவனுடைய குமாரன் என்றார்கள்.

வ 46, “ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில்” – அது சாயங்காலம் 3:00 மணி நேரம் இந்த இருளின் போது.

“இயேசு உரத்த குரலில், ‘ஏலீ! ஏலீ! லாமா சபக்தானி, என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார், அதாவது, ‘என் தேவனே!

என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? என்று அர்த்தமாம்”

ஏன்?

அவர் தேவன் என்றால், அவர் ஏன் தன்னை இரட்சித்து கொள்ளவில்லை?

இயேசு தேவன் என்றால், அவர் ஏன் தேவனை அழைத்தார்? தேவனும் கிறிஸ்துவும் எவ்வாறு ஒன்றாக இருக்க முடியும், மற்றும் எவ்வாறு கைவிடப்படுவார்? அவர்கள் எப்படி ஒன்றாக இருக்க முடியும் மற்றும் எப்படி பிரிக்க பட முடியும்?

இருளை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையின் முடிவாகும். தேவனின் கோபம் தணிகிறது. நியாய தீர்ப்பு மரணத்தில் முடிகிறது.

ஆறு நீண்ட மணி நேரம் அவர் அளவிட முடியாத வேதனையைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தார். உடல் பரிமாணத்தில் மட்டுமல்ல, வலியை தாங்கவும் கடினமாக உள்ளது.

- உங்கள் மணிகட்டை வழியாக ஆணிகள் அடிக்கப்பட்டன,
- ஆணிகள் உங்கள் கால்களில் அடிக்கப்பட்டன,
- ஆறு மணி நேரம் அந்த நிலையில் தொங்குவது,
- உள் உறுப்புகளின் மூச்சுத் திணறல்,
- முட்கள் உங்கள் புருவத்தில் நசுக்கப்படுகின்றன,
- இரத்தம் உங்கள் முகத்தில் ஓடுகிறது
- கொடுமையான உடல் வேதனை,
- நிர்வாணமாக எதுவும் இல்லாமல் தொங்குவது ,
- கேலி,

- கிண்டல்,
- வெறுப்பு, மற்றும்
- விஷம் அவர் மீது ஊற்றப்படுகிறது.

ஆனால் அந்த உடல் மற்றும் உணர்ச்சி அதிர்ச்சியை விட, பாவத்தின் மீதான தேவனின் உக்கிர கோபத்தை அவர்மீது முழுமையாக ஊற்றுவதை உணரும் ஆவிக்குரிய வலி.

எல்லா யுகங்களின் பாவங்களுக்கும் எதிராக தேவன் தம்முடைய கோபத்தை எல்லாம் குவித்து, அதையெல்லாம் கிறிஸ்துவின் மீது ஊற்றினார்.

அந்த பாவத்தைத் தாங்கும் தீர்ப்பு உச்சக்கட்டத்திற்கு வரும்போது, அவர் தம்முடைய இருதயத்திலிருந்து கூக்குரலிட போதுமான பலத்தைத் திரட்டுகிறார்.

தேவனிடமிருந்து அந்நியப்படுதல், தேவனிடமிருந்து பிரிந்திருப்பது பற்றிய ஆழமான உணர்வைப் பற்றி அவர் அழுகிறார். “என் தேவனே, என் தேவனே” என்பதற்கான எபிரேய வார்த்தையாக “ஏலி ஏலி” என மாற்கு கூறுகிறார், “ஏலோய், ஏலோய்,” என அராமைக் மொழியை மத்தேயு பயன்படுத்துகிறார். இயேசு சொன்னது போல் மத்தேயு அதைப் பாதுகாத்து, பின்னர் ஒரு மொழிபெயர்ப்பைக் கொடுக்கிறார், இதன் மூலம் “என் தேவனே, என் தேவனே” என்று நாம் புரிந்துகொள்வோம்.

“என் தேவனே, என் தேவனே” என்ற நெருக்கம், மென்மை மற்றும் துயரத்தை அங்கே காணலாம்.

இயேசு, “நீர் என்னுடையவர்; நீர் எங்கே போனீர் ” என்கிறார்?”

பின்னர் அதை “லாமா சபக்தானி ” இல் கூறுகிறார், “நீர் ஏன் என்னை கைவிட்டீர்? ஏன் என்னை விட்டு விலகினீர் என்கிறார்?”

இயேசு சங்கீதம் 22 ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

இயேசு தேவனாகிவிட்டாரா?

இல்லை.

தேவனின் இயல்பிலிருந்து இயேசு துண்டிக்கப்பட்டாரா?

இல்லை.

இயேசு தேவனோடு கொண்ட உறவை நிறுத்திவிட்டாரா?

ஆம்.

தேவனுடனான ஐக்கியத்திலிருந்து அவர் துண்டிக்கப்பட்டாரா?

ஆம்.

அவர் உடல் ரீதியாக இறந்தாரா?

ஆம்.

அவர் ஆவிக்குரிய ரீதியில் இறந்தாரா?

ஆம்.

அவர் பிதாவுடனான ஐக்கியத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டாலும் ,தேவனுடைய தன்மையிலிருந்து விலகவில்லை. அவர் இன்னமும் தேவன் தான் .

இயேசு தேவனாக இருப்பதை நிறுத்தவில்லை, அல்லது அவர் எதையும் அல்லது வேறு யாராகவும் தன்னை காண்பிக்கவில்லை.

அவருடைய அவதாரத்தில் கூட ஒரு பிரிவு இருந்தது.

யோவான் 17:5, பிதாவே, உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே உம்மிடத்தில் எனக்கு உண்டாயிருந்த மகிமையினாலே இப்பொழுது நீர் என்னை உம்மிடத்திலே மகிமைப்படுத்தும்.

இயேசு அவதாரம் எடுப்பதற்கு முன்பு தேவனோடு ஒருவிதமான உறவு கொண்டிருந்தார்.

எனவே, அவதாரத்தில், ஓரளவு பிரிவினை இருந்தது, இப்போது பாவத்தைத் தாங்கும் மரணத்தில், மற்றொரு அளவு பிரிவினை ஏற்பட்டது.

சங்கீதம் 22 ஐ ஒரு கணம் பார்ப்போம்.

வ1, “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? எனக்கு உதவி செய்யாமலும், நான் கதறிச் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேளாமலும் ஏன் தூரமாயிருக்கிறீர்?”

வ7, “என்னைப் பார்க்கிறவர்களெல்லாரும் என்னைப் பரியாசம்பண்ணி, உதட்டைப் பிதுக்கி, தலையைத் துலுக்கி:”.

V14, “தண்ணீரைப்போல ஊற்றுண்டேன்; என் எலும்புகளெல்லாம் சுட்டுவிட்டது, என் இருதயம் மெழுகுபோலாகி, என் குடல்களின் நடுவே உருகிற்று.”

வ15, “என் பெலன் ஓட்டைப்போல் காய்ந்தது; என் நாவு மேல்வாயோடே ஓட்டிக்கொண்டது; என்னை மரணத்தாளிலே போடுகிறீர்.”

வ16, “நாய்கள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறது; பொல்லாதவர்களின் கூட்டம் என்னை வளைந்துகொண்டது; என் கைகளையும் என் கால்களையும் உருவக் குத்தினார்கள்.”

வ17-19, “என் எலும்புகளையெல்லாம் நான் எண்ணலாம்; அவர்கள் என்னை நோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.18. என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின்பேரில் சீட்டுப்போடுகிறார்கள்.19. ஆனாலும் கர்த்தாவே, நீர் எனக்குத் தூரமாகாதேயும்; என் பெலனே, எனக்குச் சகாயம்பண்ணத் தீவிரித்துக்கொள்ளும்.”

வ23-24, “கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிறவர்களே, அவரைத் துதியுங்கள்; யாக்கோபின் சந்ததியாரே, நீங்கள் எல்லாரும் அவரைக் கனம்பண்ணுங்கள்; இஸ்ரவேலின் வம்சத்தாரே, நீங்கள் எல்லாரும் அவர்பேரில் பயபக்தியாயிருங்கள்.24. உபத்திரவப்பட்டவனுடைய உபத்திரவத்தை அவர் அற்பமாயெண்ணாமலும் அருவருக்காமலும், தம்முடைய முகத்தை அவனுக்கு மறைக்காமலுமிருந்து, தம்மை நோக்கி அவன் கூப்பிடுகையில் அவனைக் கேட்டருளினார்.”

வ29-31, “பூமியின் செல்வவான்கள் யாவரும் புசித்துப் பணிந்துகொள்வார்கள்; புழுதியில் இறங்குகிறவர்கள் யாவரும் அவருக்கு முன்பாக வணங்குவார்கள். ஒருவனும் தன் ஆத்துமா அழியாதபடி அதைக் காக்கக்கூடாதே.30. ஒரு சந்ததி அவரைச் சேவிக்கும்; தலைமுறை தலைமுறையாக அது ஆண்டவருடைய சந்ததி என்னப்படும்.31. அவர்கள் வந்து: அவரே இவைகளைச் செய்தார் என்று பிறக்கப்போகிறவர்களுக்கு அவருடைய நீதியை அறிவிப்பார்கள்.”

வ 1 இல் கைவிடப்பட்டவர் சங்கீதத்தின் கடைசி வசனங்களில் என்றென்றும் ஆட்சி செய்வார். மரணம் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் இறுதி வெற்றியைத் தொடர்ந்து வரும்.

அந்த வார்த்தைகள் இயேசு பிறப்பதற்கு 950 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதப்பட்டவை!

சிலுவையில் என்ன நடந்தது?

அது தேவனின் தீர்ப்பு.

தேவன் பாவத்தை நியாயந்தீர்க்கிறார்.

தேவன் இதைப் பற்றி ஏசாயாவில் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்.

ஏசாயா 43:25, நான், நானே உன் மீறுதல்களை என் நிமித்தமாகவே குலைத்துப்போடுகிறேன்; உன் பாவங்களை நினையாமலும் இருப்பேன்.

ரோமர் 4:25, அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டும்

1 கொரிந்தியர் 15:3, கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து,

1 பேதுரு 2:24, “நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்குப் பிழைத்திருக்கும்படிக்கு, அவர்தாமே தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் கமந்தார்; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாளீர்கள்.

1 பேதுரு 3:18, ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் நம்மைத் தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய்ப் பாவங்களினிமித்தம் ஒருதரம் பாடுபட்டார்; அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்.

1 யோவான் 4:10, “நாம் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்ததினால் அல்ல, அவர் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்திசெய்கிற கிருபாதாரபலியாகத் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினதினாலே அன்பு உண்டாயிருக்கிறது.

கலாத்தியர் 3:13, மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக்கொண்டார்.

கிருபாதர பாலி.

பாவத்திற்கு விலை செலுத்த வேண்டும். இயேசு கிறிஸ்து இறந்தபோது, வீழ்ந்த மனிதகுலத்தின் இடத்திலும் சார்பிலும் அவர் ஒரு மாற்றாக துன்பப்பட்டார்.

கிறிஸ்துவின் மரணம் ஆண்களும் பெண்களும் அவர்மீதுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் நீதிமாண்களாக அறிவிக்கப்படுவதை சாத்தியமாக்கியது. கிறிஸ்துவின் மரணம் வெறுமனே தீமைக்கு எதிரான அறிக்கை அல்லது அன்பின் வெளிப்பாடு அல்ல, மாறாக கடவுளின் கோரிக்கையை பூர்த்திசெய்த விலை. கிறிஸ்துவின் மரணம் பல காரணங்களுக்காக அவசியமானது.

1. பாவம் தேவனிடமிருந்து நம்மை அந்நியப்படுத்துகிறது. பாவத்தால் கட்டுப்படுத்தப் படுபவர்களால் தேவனை பிரியப்படுத்த முடியாது. இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம் தேவனோடு சமாதானத்தை சாத்தியமாக்கியது. கிறிஸ்து வந்தார், நமக்கு ஒரு தெய்வீக முன்மாதிரி வழங்குவதற்காக மட்டுமல்ல, நம் சார்பாக மரிப்பதற்கும் பாவத்திற்கான விலையை சுமப்பதற்கும்.
2. தேவன் பரிசுத்தர். தேவனின் பரிசுத்த தன்மைக்கு பாவம் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். பாவத்தின் தண்டனை செலுத்தப்படும் வரை பாவம் தேவனின் கோபத்தின் காரணமாக இருக்கிறது. தம்முடைய உயிரைக் கொடுப்பதன் மூலம், தேவனின் கோரிக்கையை பூர்த்திசெய்து, இயேசு நம் சார்பாக விலையைச் செலுத்தினார். இந்த விலை செலுத்தப்பட்டது..

3. பாவத்தின் இருப்பு நம்மை உதவியற்றதாக ஆக்குகிறது. நம்மை நாமே இரட்சிக்க முடியாது. நமது சார்பாக தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய எதையும் வழங்குவதற்கான விருப்பமோ திறனோ நம்மிடம் இல்லை. ஆதாமின் உண்மையான பாவத்தின் குற்றவுணர்வு மற்றும் தண்டனையால் மட்டுமல்ல, நம்முடைய சொந்த பாவ இயல்பு மற்றும் செயல்களின் விளைவுகளிலிருந்தும் நாம் பாதிக்கப்படுகிறோம்.

இரக்கத்தால் நிறைந்த தேவன், இயேசு கிறிஸ்துவை நம் இடத்தில் மரிக்கும் படி அனுப்பினார், அவர் பாவத்தை கையாள்வதில் நீதியுள்ளவராக இருக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு அவருடைய சொந்த நீதியை வழங்குகிறார்.

2 கொரிந்தியர் 5:21, நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு, பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்.

முடிவுரை

ஏனென்றால், சிலுவையில் இயேசு மரணம் நமக்கு தேவனை அணுகும் பாதையை உருவாக்கி உள்ளது.

யோவான் 3:16, தேவன், தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.

யோவான் 20:17, இயேசு அவளை நோக்கி: என்னைத் தொடாதே, நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப்போகவில்லை; நீ என் சகோதரரிடத்திற்குப் போய், நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லு என்றார்.

பிதாவின் ஒரேபேறான இயேசு நிராகரிக்கப்படுவதன் மூலம் நீங்களும் நானும் தேவனின் புத்திரரான மாறி விடுகிறோம்.

மரித்த பின் இயேசுவை ஒரே பேரான குமாரன் என்று வேதம் ஒருபோதும் அழைக்கவில்லை! அது அவரை முதல் கனி அல்லது முதல் பேரான குமாரன் என்று அழைக்கிறது!

புகழ்பெற்ற நற்செய்தி! மகிழ்வோம்!!